

Oproep voor een nieuw en realistisch migratiebeleid

Een ander migratiebeleid is noodzakelijk

De afgelopen twintig jaar hebben opeenvolgende kabinetten steeds strengere immigratiewetten ingevoerd. Veel immigranten kregen geen verblijfsvergunning. Toch hebben velen onder hen het om uiteenlopende redenen noodzakelijk geacht om hier te blijven. Dit heeft ertoe geleid dat grote groepen immigranten al jarenlang zonder verblijfsvergunning in ons land leven.

Schadelijke consequentie

Al deze mensen die zonder verblijfsvergunning proberen te overleven in de Nederlandse maatschappij zijn *de facto* rechteloos. Zij zijn van allerlei overlevingskansen uitgesloten. Zij mogen niet werken, geen woning huren, zij krijgen geen toegang tot daklozenvoorzieningen en voedselvoorzieningen. Mensen verhongeren in onze buurten. Bovendien leven zij in voortdurende angst opgepakt en vastgezet te worden in één van de detentiecentra voor immigranten. Jaarlijks worden vele duizenden, niet -criminele vreemdelingen zonder goede reden opgepakt en vastgehouden.

Het huidige beleid is niet alleen slecht voor de immigranten zelf maar ook voor de samenleving als geheel. Uitgeprocedeerde asielzoekers die op straat slapen of massaal bij vrienden intrekken leidt tot gevoelens van onveiligheid in de wijk. Er ontstaan risico's voor de publieke gezondheid als gezondheidszorg voor ongedocumenteerden slecht toegankelijke is.

Repressie werkt niet

Uitsluiting van voorzieningen en een repressieve omgang met migratiestromen leiden in veel gevallen niet tot vertrek, maar tot marginalisering van immigranten zonder verblijfsvergunning. Louche aanbieders van zwart werk en illegale woonruimte maken schaamteloos gebruik van de zwakke positie van deze rechteloos gemaakte immigranten. Uit angst om opgepakt te worden, durven zij zich niet te verweren of aangifte te doen bij misdrijven die tegen hen begaan worden. De wanhoopsdaden zoals zelfmoord en geweldpleging van het laatste jaar hangen samen met deze marginalisering. Bovendien blijkt dat vreemdelingendetentie terugkeer nauwelijks beïnvloedt. Een systeem van controle en repressie dat zich toont in de maatschappelijke uitsluiting en detentie van grote groepen immigranten, is onnodig, schadelijk, onverantwoord duur en werkt averechts.

Het is tijd om dit beleid te keren: vóór humanisering van het vreemdelingenbeleid.

Cordaid, Stichting LOS en Justitia et Pax vragen aan de politieke partijen om de komende verkiezingen een nieuw geluid te laten horen. Een geluid waarin recht wordt gedaan aan de realiteit van migratie.

Om te beginnen door:

- Opvang voor mensen op straat, onafhankelijk van “meewerkplicht”
Afgewezen asielzoekers worden uit de voorzieningen gezet en moeten noodgedwongen op straat overleven. Hun vangnet is beperkt doordat noodopvangen moesten sluiten en de nachtopvangen meestal niet toegankelijk zijn. Dit leidt tot grote macht bij degenen die tegenprestaties verwachten voor onderdak, en tot onmenselijke situaties.
- Terugdraaien van de strafbaarstelling illegaal verblijf
Mensen die uitgeprocedeerd zijn, worden met hoge boetes en gevangenisstraf bedreigd als ze hier nog verblijven. Bovendien kunnen ze nooit meer legaal worden. Dat beleid houdt hen gevangen in een illegale situatie, waar ze nooit meer uit kunnen ontsnappen. Nederland is erbij gebaat immigranten uitwegen te bieden uit de illegaliteit.
- Een beëindiging van vreemdelingenbewaring als standaardprocedure voor immigranten zonder verblijfsvergunning.
De politie sluit mensen zonder verblijfsvergunning op om hen uit te zetten. Vreemdelingendetentie duurt lang, is vernederend, en blijkt in de praktijk maar zelden tot terugkeer te leiden. Bovendien is het duur. Er zijn alternatieven voor vreemdelingen bewaring mogelijk die niet in mindering komen op de vrijheid en rechten van mensen zonder verblijfsvergunning. Ondersteuning van mensen zonder verblijfsvergunning in het vinden van duurzaam perspectief is effectiever.
- Het overwegen van een wettelijke gedoogstatus voor mensen die hier al lange tijd zonder verblijfsvergunning verblijven en die onmogelijk uitgezet kunnen worden uit Nederland. Op deze wijze worden deze mensen niet langer dan nodig van hun burgerrechten beroofd en kunnen zij deelnemen aan de maatschappij door middel van legaal werk en gebruikmaking van essentiële voorzieningen.
- Het onderbrengen van de ministeriële discretionaire bevoegdheid bij een brede maatschappelijke commissie buiten het politieke spectrum, zodat schrijnende situaties van immigranten geen speelbal meer worden van een politiek spel.